

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114215512
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114215512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Ivana Kubinyho v právnej veci žalobcu W. O., bytom N. B., O. N. B. XXX proti žalovanému B., s.r.o. so sídlom v Z., B. XX, IČO: XX XXX 598, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 18. augusta 2014 č.k. 21C/80/2014-27, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.09.2013 je bezúročný a bez poplatkov. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že účastníci uzavreli dňa 20.09.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v hotovosti žalobcovi v sume 600 eur. Žalobca sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 576 eur. Tieto celkové náklady boli tvorené súčtom úroku vo výške 30,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavovalo sumu 234,90 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 341,10 eur. Celkovú čiastku 1176 eur sa žalovaný zaviazal žalobcovi zaplatiť do 27.09.2014. Výška RPMN v zmluve bola uvedená 96%, priemerná hodnota RPMN bola 49,13%. Účastníci zároveň uzavreli dohodu o plnení v splátkach, podľa ktorej žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal žalovanému ako veriteľovi uhradiť celkovú čiastku 1176 eur v 12 mesačných splátkach po 98 eur vždy k 27-mu dňu v mesiaci. V tejto dohode je ďalej uvedené, že výška RPMN sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa konkrétneho vzorca predstavuje hodnotu 300,29%. Priemerná hodnota RPMN tam bola uvedená 49,13%. V ďalšom formulári, označenom ako štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere sa uvádza výška úveru 600 eur, celková čiastka na zaplatenie 1176 eur, úrok 234,90 eur, administratívny poplatok 341,10 eur, fixný úrok 39,15%, priemerná hodnota RPMN 49,13% a hodnota RPMN pre úver 96%. Súd vlastnou činnosťou zistil z údajov dostupných na internete, poskytovaných Ministerstvom financií SR, že priemerná hodnota RPMN za druhý štvrtrok roka 2013 bola 49,13%. Pomocou výpočtov dostupných na internete po zadaní vstupných údajov z predmetného spotrebiteľského úveru bolo zistené, že hodnota RPMN pre úver je 300,29%. Za predpokladu, že by žalobca bol povinný vrátiť úver vo výške 600 eur s ročným úrokom 13,14% do 12 mesiacov, predstavovala by RPMN pre úver hodnotu 89,88%. Citoval ďalej ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ust. § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi považoval za spotrebiteľskú zmluvu, pretože boli naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce

z ust. § 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Konštatoval na základe zistených skutočností, že jednou zo základných náležitostí spotrebiteľského úveru je v zmluve uvedená hodnota RPMN pre úver, ktorý sa poskytuje a priemerná hodnota RPMN. Absencia takýchto údajov síce nezakladá priamo v zákone v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale má za následok, že úver, ktorý bol poskytnutý je bez úrokov a bez poplatkov. Za naplnenie podmienky, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedená hodnota RPMN pre úver sa považuje, keď zmluva obsahuje správny údaj o tejto hodnote. V prejednávanej veci sa tak nestalo, nakoľko v zmluve je hodnota RPMN 96%, v dohode o splátkach je hodnota RPMN pre úver 300,29%, pričom správny údaj je 300,29%, a preto nesprávny údaj v zmluve prakticky znamená absenciu takéhoto údaju. Vyhovel preto žalobe a určil, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe zmluvy zo dňa 20.09.2013 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobu zamietol v časti pokiaľ žalobca sa domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne výšky administratívneho poplatku, pretože žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko samotným konštatovaním, že úver je bezúročný a bez poplatkov bola vyriešená aj otázka sporného administratívneho poplatku.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b), f), d). Výslovne odmietol, že údaj RPMN uvedený v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX je nesprávny a táto zmluva by mala byť preto bezúročná a bez poplatkov. Zotrvával na správnosti a zákonnosti výpočtu RPMN, ktorý je uvedený v predmetnej zmluve. Poukázal na to, že údaj RPMN uvedený v zmluve o úvere je správny. Vyslovil názor, že pri jeho výpočte treba zobrať do úvahy, že v predmetnej zmluve je RPMN vypočítaná pri uhradení sumy jednou splátkou. Žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 600 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 576 eur, t.j. celkom vrátiť sumu vo výške 1176 eur jednou splátkou do 27.09.2014. Pri výpočte RPMN nie je správne postupovať tak, že uvedenú sumu súd rozpočíta na 12 splátok, nakoľko v zmluve sa žalobca zaviazal sumu vrátiť jednou splátkou. Pripojil aj kalkulačku výpočtu RPMN dostupnú cez portál www.finito.sk <<http://www.finito.sk>>, kde po dosadení údajov vyšiel rovnaký výsledok ako je uvedený v zmluve o úvere, nakoľko kalkulačka je nastavená tak, že automaticky dopočítava údaje ku koncu kalendárneho mesiaca a teda údaj o RPMN by bol skreslený. Poukázal na to, že nebol súdom vyzvaný, aby objasnil, ako pri výpočte RPMN postupoval a je presvedčený, že súd sa výpočtom detailne nezaoberal, nakoľko by v opačnom prípade musel dospieť k výsledku, ktorý je v zmluve uvedený.

Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku I, ktorým bolo čiastočne vyhovené žalobe ako aj vo výroku o trovách a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) až f) citovaného zákonného ustanovenia.

Žalobca vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b) (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), d) (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), f) (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b) je daný v prípade takého porušenia procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 221 ods. 1, ale ich dôsledok sa mohol ale nemusel prejaviť na výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

Žalobca však v odvolaní neuvádza žiadnu skutočnosť, spočívajúcu v porušení procesných predpisov, ktorá by mohla mať pre neho nepriaznivý vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia a odvolací súd zo spisu ani takýto postup súdu prvého stupňa nezistil.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorý na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, že súd prvého stupňa vec posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorého podstatnú časť v odôvodnení svojho rozhodnutia cituje. Je zrejme, že správne vychádzal z ust. § 11 citovaného zákona, ktorý v prípade absencie niektorých údajov vymedzených v ust. § 9 ods. 2 považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

Z citovaného zákona je ďalej zrejme, že podľa jeho § 9 ods. 2 písm. z) zmluva musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok.

Súd prvého stupňa na tieto ustanovenia (ktorých použiteľnosť nespochybňuje v odvolaní ani odporca) aplikoval zistené skutočnosti.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. teda žalovaný v odvolaní neuplatnil opodstatnene.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je daná v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Žalovaný v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov potrebných pre aplikáciu v ust. § 11 v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. z), t.j. či v predmetnej zmluve o úvere bola uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnená podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok.

V tejto súvislosti zistil súd prvého stupňa predovšetkým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo uvedené, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 96%. V dohode o plnení v splátkach je však uvedené, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 300,29%.

Súd prvého stupňa zistil z údajov dostupných na internete, že priemerná hodnota RPMN za druhý štvrť roka 2013 (významná pre uzavretie danej úverovej zmluvy) bola 49% v dôsledku čoho hodnota RPMN pre úver je v danom prípade 300,29%.

Súd prvého stupňa preto správne vyhodnotil listinné dôkazy, a to najmä úverovú zmluvu, v ktorej nebol uvedený údaj RPMN v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho spotrebiteľský úver sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Názor žalovaného o správnosti výpočtu RPMN nepovažoval ani odvolací súd za akceptovateľný. Žalovaný totiž pripojil aj k odvolaniu výstup k interaktívnej kalkulačke na výpočet RPMN, podľa ktorého v danom prípade RPMN má predstavovať 96%, v dôsledku čoho argumentoval tým, že v zmluve o úvere bola uvedený správny údaj RPMN. Žiadnym spôsobom však nevysvetlil ani sa nevyjadril k tej skutočnosti, že podľa dohody o plnení v splátkach bola uvedená RPMN vo výške 300,29%, ktorá bola aj skutočnou výškou tejto hodnoty tak, ako bola zistená súdom prvého stupňa. Už aj samotná táto okolnosť,

že v dvoch listinách týkajúcich sa úveru sú uvedené rozdielne hodnoty RPMN má za následok uvádzanie spotrebiteľa do omylu a zneistenie jeho postavenia.

Odvolaací súd tak nepovažoval za opodstatnené ani uplatnenie dôvodu na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., a preto súd prvého stupňa po preukázaní naliehavého právneho záujmu v súlade s ust. § 80 písm. c) O.s.p. správne a v súlade s ust. § 11 ods. 2 O.s.p. určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

Odvolaním nenapadnutej časti, t.j. pokiaľ bola žaloba v zostávajúcej časti zamietnutá sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

V odvolacom konaní bol tak úspešný žalobca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.